

Titel: Udrag fra »Løse Papirer fra 48«

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p400-kom-shoot-p-6599.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **talte i en ældre Theologie ... Synden var mod Gud ... saa stor ... en senere Tid taabeligt** : se fx § 30, stk. 3 »Om den evige Fordømmelse og Helvedsstraffene«, i SKs gengivelse af H.N. Clausens »Dogmatiske Forelæsninger« i Not1:6, fra 1833-34, hvor det oplyses, at 'de ældre lutherske dogmatikere' som den første grund for helvedsstraffenes evighed anførte: »Guds uendelige Majestæt, der maatte fordre uendelig Straf«, SKS 19, 32,2f. Se i øvrigt § 82 »Begriff der Sünde« i K.A. Hase *Hutterus redivivus oder Dogmatik der evangelisch-lutherischen Kirche. Ein dogmatisches Repertorium für Studierende*, 4. forbedrede udg., Leipzig 1839 [1829], ktl. 581 (forkortet *Hutterus redivivus oder Dogmatik*), s. 193-195, hvor synd bestemmes som »violatio amoris divini s. religionis« (lat., krænkelse af den guddommelige el. gudfrygtige kærlighed), s. 193f., og i følgende citat fra den luthersk ortodokse dogmatiker D. Hollaz (1648-1713) som: »Aberratio a lege divina, creaturas rationales obligante, culpabilis, et poenam corporalem atque aeternam inferens« (lat., Dadelværdig vildfarelse fra den guddommelige lov, som forpligter de fornuftige skabninger, en vildfarelse, der medfører legemlig og evig straf), s. 194, note 2. I slutningen af samme note hedder det: »In der neuern Moral wird Sünde gemeinlich bezeichnet als 'eine dem Sittenges.[etz] zuwiderlaufende Selbstbestimmung des Willens zur gesetzwidrigen That o. [oder] Unterlassung.« Se også § 87 »Eintheilungen der Sünde« i *Hutterus redivivus oder Dogmatik*, s. 208-211, hvor der efter en skelnen ml. 'arvesynd' (lat. 'peccatum habituale') og 'gerningssynd' (lat. 'peccatum actuale') bringes en gennemgang af 'de gamle kirkelige dogmatikeres' adskillelse af de forskellige former for gerningssynder, for hvilke det gælder, at »mittelbar sind alle Sünden wider Gott«, s. 209. Efter en gennemgang af disse forskellige former for gerningssynder oplyses det, at mange 'nyere kirkelige dogmatikere' og 'rationalistiske teologer' »ohne zu bedenken, daß die Größe der Schuld nicht nach äußern Verhältnissen, sdn. [sondern] nach der innern Triebfeder zu messen sey, blieben, mit Verwerfung des allg.[emeinen] Bgr.[Begriffs], bei dem individuellen Factum stehn«, s. 211. - **Helvedsstraffene være evige**: hentyder til læren om (evigt varende) helvedsstraffe, dvs. om (evig) fordømmelse af de ugudelige, som skal straffes med (evigt varende) pine i Helvede, se ovenfor. Som belæg i NT for læren om (evigt varende) helvedsstraffe henvises bl.a. til Matt 25,41; Mark 9,47-48; og 2 Thess 1,9. Se også art. 17 i det første lutherske bekendelsesskrift *Confessio Augustana* (lat., *Den augsburgske Bekendelse*) fra 1530.

I trykt udgave: Bind 27 side 481 linje 10